

تربیت بدنی، حرکت و سواد بدنی

نویسنده: کن هاردمن، دانشگاه ورستر، انگلستان
 گزینش و ترجمه: دکتر جواد آزمون

چکیده

خاصیت و ماهیت علم، پویایی و زایش است. یکی از تولیدات مستمر علم «واژه‌ها، اصطلاحات یا عبارتهای تخصصی» است. بی‌گمان بعد از ظهور واژه یا عبارتی جدید در یک حوزه علمی، پیشنهاددهندگان یا سرآمدهای آن حوزه در صدد تعریف و تشریح آن‌ها برخوانند آمد تا هم فهم مشترکی ایجاد شود و هم از هرگونه سوءتعبیر و ترجمه غلط احتمالی جلوگیری شود. «سواد بدنی یا جسمانی» یکی از عبارتهای جدید در حوزه «علم و هنر یاددهی - یادگیری تربیت بدنی»^۱ است که در طی سال‌های اخیر تلاش‌های زیادی در سطح دنیا (مثل تدوین مقالات، برپایی همایش‌های علمی، تألیف کتاب، تأسیس نهاد علمی، برگزاری کارگاه‌های آموزشی و...) برای معرفی آن شده و می‌شود. متأسفانه در محاورات، سخنرانی‌ها و برخی متون ترجمه در کشورمان شاهد ترجمه «physical literacy» به «سواد حرکتی» هستیم که به نظر ناروا و به دور از واقعیت است. لذا برای شفاف‌سازی و پرهیز از هرگونه قضاوت شخصی به گزینش و ترجمه مقاله‌ای با عنوان «تربیت بدنی، حرکت و سواد بدنی در قرن بیست و یکم: شایستگی‌ها، نگرش‌ها و رفتارهای دانش‌آموزان»^۲، که یکی از برجسته‌ترین اساتید علم و هنر یاددهی - یادگیری تربیت بدنی یعنی پروفیسور کن هاردمن استاد دانشگاه ورستر انگلستان آن را تألیف و تدوین کرده و در ششمین کنفرانس اروپایی فدراسیون بین‌المللی تربیت بدنی ارائه شده است، اقدام شد.

از آنجا که ترجمه کل مقاله طولانی و خارج از چارچوب مقالات مورد قبول مجله رشد آموزش تربیت بدنی برای چاپ می‌شد، در انتخاب متن، گزینش صورت گرفت (یعنی ترجمه سه بخش تربیت بدنی، حرکت و سواد بدنی) تا حق مطلب اصلی (یعنی تشریح سواد بدنی)، که بدون تشریح تربیت بدنی و حرکت خالی از لطف بود، ادا شود. امیدوارم این مقاله مورد توجه علاقه‌مندان قرار گیرد.

کلیدواژه‌ها: تربیت بدنی، حرکت، سواد جسمانی

مقدمه نویسنده

بیانیه اتحادیه اروپا در بولونیا (ژوئن ۱۹۹۹) دستور کار اصلاحات سیاسی را به جریان انداخت. متعاقب جلسه مارس ۲۰۰۱ شورای اروپا در استکهلم، سه هدف کلی راهبردی از جمله کیفیت و اثربخشی نظام تعلیم و تربیت تعیین شد. در بهبود کیفیت و اثربخشی تعلیم و تربیت و آمادگی حرفه‌ای پیش‌بینی شده

بود که برنامه‌های درسی متناسب با مفهوم یادگیری مادام‌العمر باید بر شایستگی‌های کلیدی تمرکز کنند. مسلماً این اقدام پاسخ سیاسی پارلمان اروپا و شورای اروپا بود تا آموزش و پرورش در اروپا با شیوه‌های در حال ظهور و موجود در بخش‌های دیگر همسو شود؛ شیوه‌هایی که چارچوب‌های شایستگی گوناگون و مهارت‌هایی را شکل داده‌اند که فراگیران را قادر می‌سازند تا با پیچیدگی‌های بیشتر در تکالیف کاری مواجه شوند و با مفهوم «فرصت شغلی» ارتباط برقرار کنند. فرصت شغلی با ارزش‌ها و نگرش‌های سازگار با کار مرتبط است، از جمله تمایل به یادگیری، اعمال آن یادگیری، انطباق و واکنش فعالانه به تغییر. مهارت‌های مذکور به چند بخش تقسیم می‌شوند:

مهارت‌های پایه (سواد خواندن و نوشتن و شمارش اعداد)؛ مهارت‌های کلیدی موردنیاز کار (ارتباطات، استفاده از اعمال ریاضی، فناوری اطلاعات، بهبود یادگیری و عملکرد خود، کار با دیگران و حل مسئله)؛ سایر مهارت‌های عمومی «کلیدی» تلقی می‌شوند، مانند مهارت‌های زبانی نوین و خدمات‌رسانی به مشتری، دانش و درک مناسب و به‌روز، مهارت‌های خاص شغلی به‌روز و توانایی مدیریت شغلی خود (به نقل از هافمن، ۱۹۹۹).

بررسی اتحادیه اروپا از «شایستگی‌های کلیدی» در سال ۲۰۰۲ آشکار ساخت که همه کشورهای عضو در آن هنگام دارای مرجع یا منبع صریح یا ضمنی برای تدوین شایستگی‌ها بودند. این شناسایی با موضوع مفهوم‌سازی واژگان برابر بود و دو انگیزه یا عامل باعث تمرکز بر شایستگی‌های کلیدی شد: (۱) کیفیت در تعلیم و تربیت، که از تفاوت مدرسه به مدرسه در دستیابی به امکانات تحصیلی حاصل می‌شود؛ و (۲) بین‌المللی شدن، پیشرفت علمی و فناوری و مسیرهای شغلی بیش از پیش پیچیده (اداره تعیین صلاحیت‌های اسکاتلند، ۲۰۰۳). این تمرکز در تغییر آشکار در عادات کلامی و برنامه‌های و محتوای برنامه‌های درسی تحصیلی هم در مدارس و هم در مؤسسات تربیت معلمان منعکس شده است. اهداف سرفصل‌ها و برنامه‌های درسی از طریق محتوای موضوعی و فرایندهای مربوط به علم و هنر یاددهی - یادگیری / تعلیم و تربیتی با پیامدها و شایستگی‌های یادگیری مرتبط و مورد انتظار پیوند خورده‌اند. در طی این دوره، تحقیق در مورد «شایستگی حرفه‌ای» که به‌عنوان مجموعه‌ای از شایستگی‌ها تعریف شده، تبدیل به یک کسب‌وکار سازنده و مولد در سراسر جهان شده است. این تغییر در حوزه تربیت‌بدنی به خوبی بیان و نشان داده شده است.

تربیت‌بدنی: نقش درک‌شده

تربیت‌بدنی اغلب به‌عنوان منبع یک سری از ویژگی‌های رشدی مثبت از اوایل کودکی تا اواخر نوجوانی حمایت می‌شود و در حال حاضر، یعنی زمانی

که به‌عنوان یک فرایند مادام‌العمر در طی بزرگسالی شناخته می‌شود، در مفهوم «فرد تربیت‌شده به لحاظ بدنی / فرد تربیت‌بدنی شده» ظهور کرده است. نقش درک‌شده تربیت‌بدنی در طول سال‌ها گسترش یافته است. ظاهراً به‌عنوان یک ماده درسی مدرسه‌ای، گستره وسیع و توان بالقوه تربیت‌بدنی، آن را در یک موقعیت نسبتاً منحصر به فرد و واقعی همراه با مسئولیت رسیدگی به بسیاری از مسائل معاصر به کمک ویژگی‌هایی قرار می‌دهد که توسط تجارب تدریسی یا مدرسه‌ای دیگر ارائه نشده است. در واقع، پارلمان اروپا (۲۰۰۷) این دیدگاه را مطرح کرده است که تربیت‌بدنی تمایل دارد تا به رشد جسمی، روحی، اجتماعی، اخلاقی و غیره کودکان از جمله احترام به بدن، رشد یکپارچه ذهن و بدن، درک تأثیر فعالیت‌بدنی در ارتقای سلامت، رشد روانی اجتماعی (مثل عزت‌نفس و اعتمادبه‌نفس)، رشد اجتماعی و شناختی و پیشرفت تحصیلی، مهارت‌های اجتماعی و اجتماعی شدن (مثل تحمل دیگران و احترام به آن‌ها، همکاری و انسجام، رهبری، روحیه تیمی، علاج رفتار ضداجتماعی)، رشد زیبایی‌شناختی، معنوی، احساسی و اخلاقی (مثل بازی جوانمردانه، ساختن شخصیت)، علاجی برای حل و فصل اپیدمی چاقی، بحران بی‌حرکی و شیوه زندگی نشسته، افزایش کیفیت زندگی و غیره کمک‌های قابل توجه و متمایزی بکند. اما در اینجا این پرسش‌های اساسی مطرح می‌شوند: الف) گواه یا مدرک تأیید ادعاهای مطرح‌شده از جانب تربیت‌بدنی چیست و کجاست؟ ب) اگر این ادعاها مشروع و قانونی هستند، وقتی در بعضی مدارس فقط ۳۰ دقیقه در هفته برای کلاس‌های تربیت‌بدنی زمان اختصاص یافته است، تربیت‌بدنی چگونه می‌تواند همه آنچه را که ادعا می‌شود اثبات کند؟ البته این پرسش‌ها مبنایی برای بحث و گفت‌وگوی دیگر در مجالی دیگر است.

شایستگی بدنی یکی از اهداف کلیدی تربیت‌بدنی است و به معنای کسب مهارت‌های بدنی است که اکثر ما را با موضوع درس پیوند می‌دهد. گالاهو و اوزمون^۷ (۲۰۰۶) اظهار می‌کنند که طیف وسیعی از مهارت‌های حرکتی بنیادی وجود دارند که کودکان قادر به کسب آن‌ها در حدود سن هفت سالگی هستند و بسیاری از برنامه‌های تربیت‌بدنی بر تدارک آموزش، تشویق، فرصت و زمینه برای رشد این مهارت‌ها در طی سال‌های تحصیلی ابتدایی و بعد از آن تمرکز دارند. با این حال، ویژگی‌هایی مانند «انگیزه»، «اعتمادبه‌نفس»، «دانش» و «درک» به اندازه شایستگی بدنی مهم هستند. چنانچه تصور شود کودکان و جوانان برای ساختن یک خط‌مشی و مرام به‌عنوان سرآغاز تبدیل شدن به شرکت‌کنندگان مادام‌العمر در فعالیت‌های بدنی در حال کمک شدن هستند، می‌توان گفت که این ویژگی‌ها مهم‌تر از شایستگی بدنی هستند. «انگیزه» یک ویژگی است که آن‌ها را از بی‌حرکی و تنبلی به ورزش منظم یا از فضای

چون هر فردی استعدادی دارد، سواد بدنی می‌تواند به‌عنوان انگیزه، اعتمادبه‌نفس، شایستگی بدنی، دانش و درک حفظ فعالیت بدنی در کل دوران زندگی»، با این پیش فرض که هر ویژگی به اندازه دیگری مهم است، توصیف شود

مجازی به فعالیت‌های جسمانی خواهد برد. چنانچه شایستگی‌ها به خوبی استفاده شوند، «اعتمادبه‌نفس» حیاتی است، زیرا وقتی آن‌ها مهارت‌ها را کسب کردند باید اطمینان حاصل کنند که قادر به انجام آن‌ها هستند. هر کودک وقتی می‌تواند از یک درس تربیت‌بدنی دست بکشد که به نتیجه برسد: «می‌توانم آن را انجام دهم» (ریمر^۸، ۲۰۰۸). «دانش و درک» برای کمک به حفظ سبک زندگی فعال ضروری هستند. چنانچه کودکان و نوجوانان دلیل سودمندی فعالیت‌بدنی را برای خودشان بدانند و کمک آن‌ها به تأمین سلامتی‌شان را درک کنند، احتمالاً بیشتر برانگیخته می‌شوند. این ویژگی‌ها باید در طول سال‌های تحصیل اجباری پرورش داده، یاد داده، رشد داده، تمرین داده شده و تثبیت و تحکیم شوند. ما به کودکان و جوانانی نیاز داریم که سال به سال در تمام مراحل سنی با این ویژگی‌هایی که به تدریج به خاطر سپرده می‌شوند همراه شوند؛ و این امر نقش و وظیفه تربیت‌بدنی است.

تربیت‌بدنی و سواد بدنی

سواد بدنی هدف بسیار مهم تربیت‌بدنی است. درک سواد بدنی به درک ارزش ذاتی و خاص تربیت‌بدنی کمک می‌کند. تربیت‌بدنی نه به‌طور خاص درباره تدریس ورزش به کودکان و جوانان است (هرچند فرصت‌هایی برای انجام این کار وجود دارد) و نه صرفاً در مورد یافتن کسانی است که توانایی بالقوه تبدیل شدن به بازیکنان نخبه را دارند (هرچند این افراد نیز در طی مراحل آموزش خود به اندازه کودکان و جوانان دچار مشکل و نیازمند کمک در گرفتن توپ یا نفس‌گیری در شنا هستند). تربیت‌بدنی درباره تشویق هر کودک و جوان به تبدیل شدن به یک شرکت‌کننده مادام‌العمر در فعالیت‌های بدنی و حمایت از هر کودک و جوان در طی مسیر کسب سواد بدنی خود است.

سواد بدنی مستلزم اعتقاد به ماهیت کلی فرد از نظر تعامل توانایی‌هاست. همان‌طوری که وایتهد^{۱۲} بیان کرده است (۲۰۱۰) «چون هر فردی استعدادی دارد، سواد بدنی می‌تواند به‌عنوان انگیزه، اعتمادبه‌نفس، شایستگی بدنی، دانش و درک حفظ فعالیت بدنی در کل دوران زندگی»، با این پیش‌فرض که هر ویژگی به اندازه دیگری مهم است، توصیف شود. این پرورش ترکیبی از ویژگی‌هایی است که افراد را قادر می‌سازد تا سواد بدنی خود را توسعه دهند. کلید فهم سواد بدنی این است که درک کنیم حرکت بخش مهمی از انسان بودن است و حرکت برای سلامتی ضروری است و بخش اعظمی از زندگی ما را تشکیل می‌دهد. فعال بودن به لحاظ بدنی، حفظ و رشد توانایی حرکت را تسهیل می‌کند و بنابراین از گهواره تا گور مهم است، یعنی سواد بدنی فرایندی مادام‌العمر را شامل می‌شود. به عبارت دیگر، صرفاً آنچه ما در درس‌های تربیت‌بدنی مدرسه انجام می‌دهیم، سواد بدنی نیست. تربیت‌بدنی نقش مهمی در این فرایند دارد، زیرا تنها زمانی است که می‌توانیم تضمین کنیم به همه کودکان فرصت دریافت راهنمایی و تشویق برای یادگیری و تمرین داده خواهد شد تا بدین‌سان سواد بدنی خود

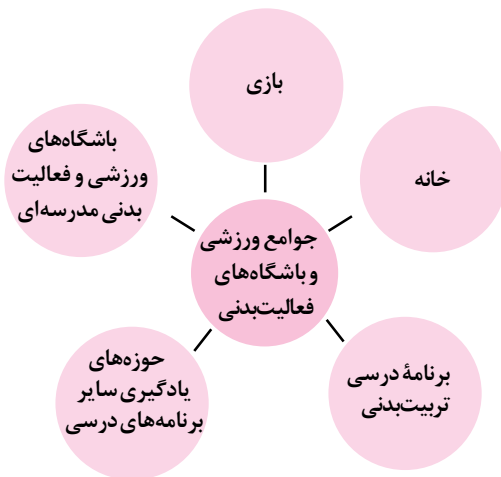
مجازی به فعالیت‌های جسمانی خواهد برد. چنانچه شایستگی‌ها به خوبی استفاده شوند، «اعتمادبه‌نفس» حیاتی است، زیرا وقتی آن‌ها مهارت‌ها را کسب کردند باید اطمینان حاصل کنند که قادر به انجام آن‌ها هستند. هر کودک وقتی می‌تواند از یک درس تربیت‌بدنی دست بکشد که به نتیجه برسد: «می‌توانم آن را انجام دهم» (ریمر^۸، ۲۰۰۸). «دانش و درک» برای کمک به حفظ سبک زندگی فعال ضروری هستند. چنانچه کودکان و نوجوانان دلیل سودمندی فعالیت‌بدنی را برای خودشان بدانند و کمک آن‌ها به تأمین سلامتی‌شان را درک کنند، احتمالاً بیشتر برانگیخته می‌شوند. این ویژگی‌ها باید در طول سال‌های تحصیل اجباری پرورش داده، یاد داده، رشد داده، تمرین داده شده و تثبیت و تحکیم شوند. ما به کودکان و جوانانی نیاز داریم که سال به سال در تمام مراحل سنی با این ویژگی‌هایی که به تدریج به خاطر سپرده می‌شوند همراه شوند؛ و این امر نقش و وظیفه تربیت‌بدنی است.

تربیت‌بدنی و حرکت

عصاره یا خلاصه تربیت‌بدنی اشتغال به حرکت^۹ است. به‌نوبه خود، تعلیم و تربیت حرکتی در قالب تربیت‌بدنی سهم منحصربه‌فردی در تعلیم و تربیت همه دارد یا می‌تواند داشته باشد و برای تمهید مقدمات شکل‌گیری فرد تربیت‌شده به لحاظ بدنی/فرد تربیت‌بدنی شده کلیدی و مهم است. تحقیقات نشان می‌دهند که وقتی تربیت‌بدنی به درستی آموزش داده شود مسلماً می‌تواند رشد جسمی و روحی را تحریک کند و از طریق فرایند تربیت‌بدنی، جوانان می‌توانند درباره جهان و خودشان یاد بگیرند، می‌توانند بیاموزند چگونه بازی کنند و به دیگران احترام بگذارند، می‌توانند نحوه همکاری و رقابت را یاد بگیرند و می‌توانند بین موفقیت و شکست، جوانمردانه و ناجوانمردانه، درستکاری و فریبکاری تفاوت قائل شوند. همان دانش و مهارت‌ها برای انجام انواع فعالیت‌های بدنی، حفظ آمادگی جسمانی و ارزش قائل شدن برای خود و همچنین لذت بردن از فعالیت‌بدنی، که به خودی خود یک پیش‌نیاز ضروری برای بهبود کیفیت زندگی و سلامتی دلی‌پذیر در طول کل عمر است، لازم و ضروری هستند.

فعالیت حرکتی در تربیت‌بدنی، ورزش و فعالیت‌بدنی یک پدیده بی‌بدیل مهم در رشد بدنی، شناختی، عملکردی، حسی - حرکتی، روانی - اجتماعی در توسعه بهزیستی همه گروه‌های سنی و به‌ویژه کودکان و جوانان است. فعالیت حرکتی سرآغازی برای مشارکت در ورزش و فعالیت‌بدنی در سرتاسر زندگی است. همچنین، فعالیت حرکتی منبعی برای ارتباطات بین‌فردی است و علاوه بر آن می‌تواند به درک ارزش محیط‌زیست طبیعی و همچنین به تعلیم و تربیت و رشد اخلاقی و زیبایی‌شناختی کمک کند. تعلیم و تربیت حرکتی بدن

هر کسی برای رشد و توسعه سواد بدنی خود استعداد و ظرفیتی دارد و از این رو همه دانش‌آموزان مدارس، توانایی بالقوه‌ای برای رشد و توسعه سواد بدنی و تبدیل شدن به بهترین افراد را دارند

نمودار ۱. فرصت‌هایی برای رشد و توسعه سواد بدنی

شایستگی حرکتی، افراد را قادر می‌سازد به‌طور مؤثر در شرایط یا زمینه‌های اجتماعی مختلف مشارکت کنند، نقش مهمی ایفا می‌کنند؛ مشارکتی که به زندگی سرتاسر موفق برای افراد و یک جامعه کارآمد کمک می‌کند. شایستگی حرکتی بخشی از مراقبت‌های مربوط به سلامتی و پیشگیری از بیماری است. شایستگی حرکتی نه تنها با ورزش و تفریحات سالم، بلکه با فعالیت‌های روزمره زندگی و در درجه دوم اهمیت با مهارت‌های خاص ورزشی مرتبط است. رشد و توسعه سواد بدنی، به‌عنوان بخشی از تعلیم و تربیت حرکتی و رشد عادی باید به‌درستی با یکدیگر متناسب شوند تا هر کسی بتواند هم با تغییرات محیط‌های انسانی و زیستی منطبق و سازگار شود و هم با سبک زندگی فعال، خطرات را مدیریت کند. چنین رشد و توسعه‌های بعید است به‌طور طبیعی رخ دهد. گفتنی است که رشد و توسعه سواد بدنی محدود به یک محیط خاص یا مسئولیت یک ارائه‌دهنده خاص نیست. طیف وسیعی از افراد و سازمان‌ها لازم هستند تا:

- کودکان تشویق شوند برای دستیابی به همه توانایی‌های بالقوه خود در تمام فرصت‌های ممکن شرکت کنند؛
- طیف وسیعی از فرصت‌های مختلف برای توسعه سواد بدنی ایجاد و حفظ شوند.

از این‌رو، شایستگی حرکتی می‌تواند در طیف وسیعی از مؤسسات و سایر موقعیت‌ها (سیستم‌های تعلیم و تربیتی، اجتماعی و فرهنگی عمومی، خصوصی، تجاری و داوطلبانه و سیستم‌های فرعی) یاد گرفته شود، یاد داده شود و (هم به‌طور غیرمستقیم و هم مستقیم) رشد و توسعه یابد (نمودار ۱). در توسعه سواد بدنی، برنامه‌های حرکتی حاوی تربیت بدنی و سلامت، زمانی که یادگیری دانش آموزان، ارزش‌ها و عادات سالم توسط کادر مدرسه، خانواده‌ها (والدین و خواهر و برادر)، همسالان و جوامع به اشتراک گذاشته و حمایت شوند، اثربخش‌تر خواهند بود. برنامه‌های حرکتی باید به کمک (۱) تدریس با کیفیت بالا و متناسب با محتوای برنامه‌ها، (۲) محیط فیزیکی سالم، (۳) محیط اجتماعی حمایتی و (۴) مشارکت‌های اجتماعی، از سایر برنامه‌ها متمایز شوند.

را رشد و توسعه دهند. هر فرد در یک مسیر کسب سواد بدنی شخصی طی طریق می‌کند و به علت ساختار ژنتیکی، عوامل اجتماعی-اقتصادی، اجتماعی-فرهنگی و محیطی، فرصت و مجموعه‌ای از سایر عوامل، هیچ دو مسیر یکسان و مشابهی وجود ندارد. ترویج و تبلیغ سواد بدنی درباره یافتن افراد دارای بهترین مهارت‌ها و ارائه تعلیمات بیشتر به آن‌ها و نادیده گرفتن سایرین نیست. سواد بدنی به‌عنوان هدف تمام فعالیت‌های بدنی، هر فردی را که در بافت‌های مختلف با سرعت‌های مختلف و اغلب در جهات مختلف طی طریق می‌کند به رسمیت می‌شناسد. نقش معلم و/یا سایر افراد مهم در هدایت کودک یا جوان این است که به او کمک کنند تا در مسیر حرکت خود پیشرفت کند و در صورت لزوم از او پشتیبانی کنند و به او جهت دهند.

برنامه‌های درسی تربیت بدنی در مدارس باید مبتنی بر چشم‌اندازی باشند که دانش، مهارت‌ها و درک کسب‌شده در کل زندگی دانش‌آموزان مفید واقع شوند و از طریق توانا ساختن آن‌ها در کسب سواد بدنی و سلامتی و همچنین فهم، استعداد و تعهد موردنیاز به زندگی سالم و فعال و ترویج مزایای زندگی فعال سالم، به پیشرفت و شکوفایی آن‌ها در دنیای همیشه در حال تغییر منتهی شود. سواد بدنی (یعنی توانایی حرکت همراه با شایستگی در انواع فعالیت‌های بدنی) و سواد سلامتی (یعنی مهارت‌های موردنیاز برای کسب، درک و استفاده از اطلاعات برای تصمیم‌گیری مناسب برای سلامتی) که باید دانش‌آموزان را در ایجاد و توسعه مهارت‌های لازم برای انتخاب‌های سالم کمک کنند، در تدوین برنامه درسی کلیدی هستند. در اصل، این دستورالعملی است که شایستگی (ها) و نگرش‌ها و رفتارهای مثبت را شامل می‌شود.

یک عنصر مهم سواد بدنی وسعت تجربه است. افرادی که بدون کسب هرگونه تجربه از سایر حوزه‌های فعالیتی به سطح بالایی از عملکرد در یک فعالیت دست می‌یابند و به محض بانزستگی هرگونه فعالیت بدنی را رها می‌کنند، مسیر چالشی یا رضایت‌بخش همه‌جانبه فوق‌العاده‌ای را نخواهند پیمود. مهم است که در طی دوران تحصیل در مدرسه در حد امکان طیف وسیعی از تجارب برای کودکان و جوانان مهیا شود. هرچه خطمشی و برنامه گسترده‌تر باشد، پایدارتر است. فراموش نکنید که زمان کافی برای هر تجربه اختصاص داده شود تا شایستگی بتواند رشد و توسعه یابد. معلمان خوب برای کودکان و جوانان تحت سرپرستی خود بهترین‌ها را می‌خواهند. آن‌ها می‌خواهند کودکان و جوانان یاد بگیرند، پیشرفت کنند و توانایی‌های بالقوه خود را عملی کنند. در این صورت، چنین معلمانی طالب آن خواهند بود تا نقش مهمی را در کمک به کودکان و جوانان بازی کنند تا آن‌ها سواد بدنی خودشان را رشد و توسعه دهند. هرکسی برای رشد و توسعه سواد بدنی خود استعداد و ظرفیتی دارد و از این‌رو همه دانش‌آموزان مدارس، توانایی بالقوه‌ای برای رشد و توسعه سواد بدنی و تبدیل شدن به بهترین افراد را دارند.

«سایر افراد مهم» (یعنی دوستان، والدین، خواهر و برادر، جامعه، مربی، و...) در مسیر کسب سواد بدنی، که در آن

پی‌نوشت‌ها

1. Ken Hardman: University of Worcester, UK
2. physical literacy
3. physical education pedagogy
4. Physical Education, Movement and Physical in the 21st century: Pupils' competencies, attitudes and behaviours
5. physically educated person

۱. افراد تربیت‌شده به لحاظ بدنی/افراد تربیت بدنی شده این‌گونه توصیف می‌شوند: به لحاظ بدنی باسواد هستند، یعنی مهارت‌های اصلی تربیتی را کسب کرده‌اند؛ مهارت‌هایی که آن‌ها را قادر می‌سازد تا به فعالیت‌های مختلف بدنی که به حفظ بهزیستی سالم در کل عمر کمک می‌کنند بپردازند، به طور منظم در فعالیت‌های بدنی به دلیل کسب لذت از آن‌ها شرکت کنند و فعالیت بدنی و سهم آن در یک سبک زندگی سالم را درک کنند و برای آن ارزش قائل باشند.

7. Gallahue and Ozmun
8. Rimmer
9. movement
10. Talbot
11. physical literacy
12. Whitehead

منبع

Hardman, K. (2011). «Physical Education, Movement and Physical literacy in the 21st century: Pupils' competencies, attitudes and behaviours». Abstract book of 6th FIEP European Congress.